

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ พฤติกรรมเอื้ออาทรของผู้ดูแลผู้ที่เป็นโรคจิตเภท

ชื่อผู้เขียน

นางสาวนงลักษณ์ วรรักษานันท์

พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาสุขภาพจิตและการพยาบาลจิตเวช

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าแบบอิสระ

อาจารย์ ดร.ภัทราภรณ์

ทุ้งปิ่นคำ

ประธานกรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ศรีนวล

วิวัฒน์คุณูปการ

กรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คาราวรรณ ต๊ะปิ่นตา

กรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วันเพ็ญ

เอี่ยมจ้อย

กรรมการ

บทคัดย่อ

โรคจิตเภทเป็นโรคเรื้อรังทางจิตเวชที่รุนแรงที่สุด และก่อให้เกิดการไร้สมรรถภาพได้มากที่สุด โดยเฉพาะการดำเนินชีวิตประจำวันและการดูแลตนเอง พฤติกรรมเอื้ออาทรของผู้ดูแลจะช่วยให้ผู้ป่วยสามารถดำเนินชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างเหมาะสม และช่วยเหลือตนเองได้ตามศักยภาพโดยไม่ต้องกลับเข้ารับการรักษาซ้ำในโรงพยาบาลอีก

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาเชิงพรรณนา เพื่อศึกษาพฤติกรรมเอื้ออาทรของผู้ดูแลผู้ที่เป็นโรคจิตเภทในอำเภอตากลี จังหวัดนครสวรรค์ ประชากรตัวอย่างที่ศึกษา เป็นผู้ดูแลผู้ที่เป็นโรคจิตเภทที่มารับยาแทนผู้ที่เป็นโรคจิตเภท หรือพาผู้ที่เป็นโรคจิตเภทมารับการตรวจรักษาที่คลินิกจิตเวชโรงพยาบาลตากลี จังหวัดนครสวรรค์ ในเดือนกุมภาพันธ์ 2546 จำนวน 102 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคือ แบบสอบถามประกอบด้วย ข้อมูลส่วนบุคคล และพฤติกรรมดูแลผู้ป่วยจิตเภทของผู้ดูแล ที่สร้างขึ้นโดยยอดศรี้อย วิเวกวรรณ (2543) เพื่อใช้ประเมินพฤติกรรมเอื้ออาทรของผู้ดูแลผู้ที่เป็นโรคจิตเภท วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา

ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมเอื้ออาทรของผู้ดูแลผู้ที่เป็นโรคจิตเภทโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (74.86%) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า พฤติกรรมเอื้ออาทรด้านการให้ความ

เมตตา (81.19%) และด้านการมีสัมพันธภาพที่สม่ำเสมอและจริงใจอยู่ในระดับมาก (81.45%) ในขณะที่พฤติกรรมเอื้ออาทรด้านการให้กำลังใจและให้ความหวัง (73.19%) การสังเกตและตอบสนองความต้องการของผู้ที่เป็นโรคจิตเภทได้ทันทั่วถึง (74.67%) การแสดงการยอมรับพฤติกรรมของผู้ที่เป็นโรคจิตเภททั้งด้านบวกและด้านลบ (79.88%) การแก้ไขปัญหาโดยใช้เหตุและผล (71.20%) การชี้แนะและให้ข้อมูลที่เหมาะสมแก่ผู้ที่เป็นโรคจิตเภท (72.13%) การจัดหรือปรับปรุงสิ่งแวดล้อมให้เกิดความรู้สึกลดท้อ (71.81%) การตอบสนองความต้องการที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต (75.17%) และการช่วยให้เกิดความเข้าใจในความเป็นจริงของชีวิต (63.00%) อยู่ในระดับปานกลาง

ผลการศึกษานี้ สามารถนำมาเป็นข้อมูลพื้นฐาน ในการวางแผนส่งเสริมพฤติกรรมเอื้ออาทรของผู้ดูแลในการดูแลผู้ที่เป็นโรคจิตเภท โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ด้านการช่วยให้เกิดความเข้าใจในความเป็นจริงของชีวิต

Independent Study Title Caring Behaviors Among Caregivers of Persons with Schizophrenia

Author Miss Nonglak Worarakatananan

M.N.S. Mental Health and Psychiatric Nursing

Independent Study Examining Committee:

Lect. Dr. Patraporn	Tungpunkom	Chairman
Asst. Prof. Srinuan	Wiwatkunupakan	Member
Asst. Prof. Dr. Darawan	Thapinta	Member
Asst. Prof. Wanpen	Eamjoy	Member

Abstract

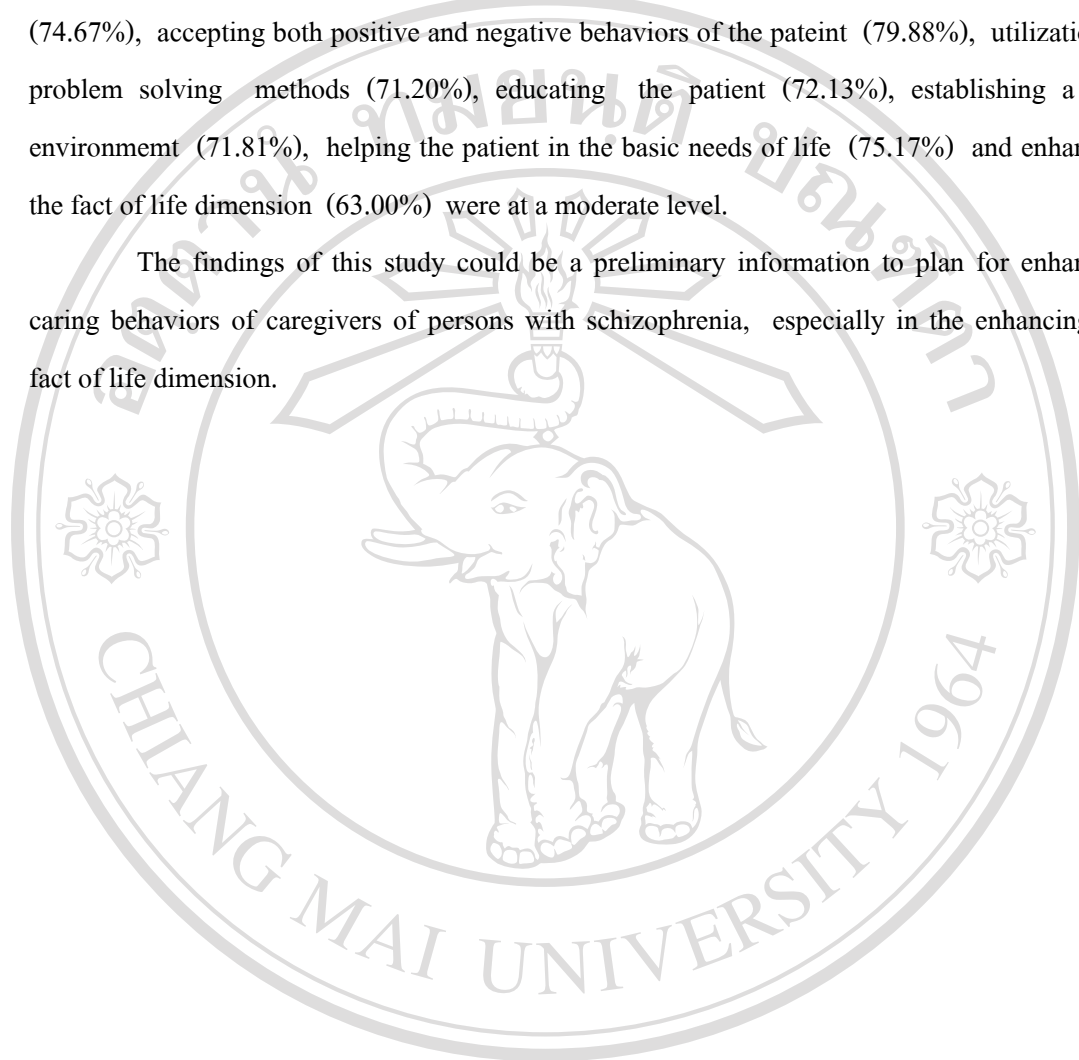
Schizophrenia is a chronic disease and one of the most serious of psychiatric problems which resulted in disabilities, especially daily life living and self-care behaviors. Caring behaviors of caregivers could help the patient to live well in the society, as well as to be able to take care of themselves, thus, reduce re-admission.

The purpose of this descriptive study was to describe the caring behaviors among caregivers of persons with schizophrenia at Ampur Takhli, Nakhon Sawan Province. A purposive sampling is adopted to recruit population sample which consisted of 102 caregivers attending the Psychiatric Clinic of Takhli Hospital in February 2003. The instrument was a questionnaire which consisted of the Demographic Data and the Caring Behaviors among Caregivers of Persons with Schizophrenia developed by Yodsoy Wiwakwan (2000). Data were analyzed by using descriptive statistics.

The results revealed that the over all levels of caring behaviors among caregivers of persons with schizophrenia were at a moderate level (74.86%). Considering in each dimension,

the caring behavior on altruism (81.19%) and spontaneity dimension (81.45%) were at a high level whereas the encouragement of hope (73.19%), observation and sensitivity of patient needs (74.67%), accepting both positive and negative behaviors of the patient (79.88%), utilization of problem solving methods (71.20%), educating the patient (72.13%), establishing a safe environment (71.81%), helping the patient in the basic needs of life (75.17%) and enhancing the fact of life dimension (63.00%) were at a moderate level.

The findings of this study could be a preliminary information to plan for enhancing caring behaviors of caregivers of persons with schizophrenia, especially in the enhancing the fact of life dimension.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved